

kaldelse antvordede Gud hendes Sjæl, efterat hun havde levet her i Verden 39 Aar og 2 Maaneder, som er hendes ganske Alder.

Lader hendes efterlevende bedrøvede kjære Hosbonde, den ærlig og forstandig Mand Hans von Schmalkaell med hans kjære Børn, Slægt og gode Venner, Eder I godt Folk alle sammen paa det venligste betakke for Eders store Umag og Æres Bevisning, at I haver ledsaget hans salig kjære Hustrus Lig til sit Leje og Hvilested; de lover saadant igjen altid at forskyldte, hvor og naar dennem tilsagt vorder etc.¹⁾

Nogle Biografier af Personer,

fødte i Norge eller der ansatte i Slutningen af forrige og i Begyndelsen af dette Aarhundrede.

(Meddelte af Kammerherre **C. J. Anker.**)

(Fortsættelse fra III. Bind, S. 381—91.)

8. Autobiografi af Secondlieutenant, senere Statsraad Herman Foss.

(1790—1854.)

Jeg er født i Bergen i Norge d. 17. Septbr. 1790. Min Fader, nuværende Magasinforvalter Foss sammesteds, hvis eneste Søn jeg er, anvendte alt for at give mig en Opdragelse, der kunde sætte mig istand til i sin Tid at vorde et gavnligt Menneske i det borgerlige Samfund. Allerede i min tidligste Barndom ytrede sig hos mig en uimodstaaelig Lyst til Krigerens hæderlige Stand, men da mine Forældre ansaa denne Lyst for barnlig Ubesindighed, som jeg i de modnere Aar vilde fortryde, — gjorde de Intet for at tilfredsstille den. Dog disse Hindringer — istedetfor at svække den — nærede den og gjorde den mere bestemt. Imidlertid naaede Krigsluen ogsaa det — ved dets vise Regjering hidtil betryggede — Danmark, Krigsbasunen lød over Danaens Sletter, Baunen lyste fra Norges Fjeldtinder og vakte krigerisk Aand i ethvert Hjærte. Intet Under, at den Gnist, som saalænge havde lagt [ligget] skjult i mit Bryst nu blev oppustet til den heftigste Flamme.

Jeg trængte ind paa mine Forældre med Bønner om at udvirke

¹⁾ Et af Hans von Schmalkaldens og Karen Pedersdatters Børn var Valentin Merchel, der blev Sognepræst i Kongens Lyngby; se Medd. om Dimitterede fra Herlufsholm, Fortsættelse af G. L. Wad, Næstved 1882, S. 55.

mig ansat som Artillerikadet. Man gjorde nu Anstalt dertil, men Correspondancerne i denne Anledning blev — ved Posternes usikre Gang, forstyrret og afbrudt, derfor reiste jeg nu selv — for en Del mod mine Forældres Ønske — til Kjøbenhavn for at udvirke det fornødne. I Efteraaret 1808 forlod jeg Bergen. Efterat have udstaaet endel tilfældige Uheld, kjæmpet med alle de Besværligheder, som Aarstidens Strenghed medførte og alt det rædsomme ved et *Skibbrud*, naaede jeg først i Foraaret 1809 Kjøbenhavn. Her mødte mig en Mængde uforudseede Vanskeligheder og Hindringer for mit Ønskes Opfyldelse. Disse forenet med min brændende Lyst efter snart at komme i en Stilling, hvor jeg som Krieger kunde virke for elsket Konge og Fædreland — bestemte mig til at søge Ansættelse i danske Artillerie-Bataillon. Denne Ansættelse erholdt jeg efter i 3 Maaneder at have tjent som Bombarder i Artilleriebrigaden.

Kort Tid efter min Ansættelse som Secondlieutenant blev jeg kommanderet til Langeland, hvor jeg senere nogle Gange har nydt den Lykke efter Evne at virke til en billigen forhadet Fiendes Skade. Maatte denne skjønne Lykke kun oftere blive mig tildel, maatte jeg i Fremtiden finde Leilighed til at vise, hvor høit jeg elsker Fødelandet og dets ædle Fyrste, der saa tidlig skjænkede mig en saa dyrebar Naadesbevisning.

Kjbnh. 4 Febr. 1811.

H. Foss.

I den Skrivelse, hvori Lieutenant Foss indstilles til at dekoreres, staar anført: »Hau har som Kommanderende ved Spodsbiergs Batteri flere Gange havt levende Affairer med Fienden og stedse afslaaet ethvert Angreb med særdeles Raskhed.« —

Jfr. Norsk Forfatterlexicon ved Kraft og Lange S. 200 og de der citerede Kilder.

9. Autobiografi af Oberstlieutenant Frederik Ferdinand v. Fischer.

(F. 17 .., † ²⁰/₉ 1823.)

Min militaire Løbebane aabnedes ved at blive Stykjunker ved Artilleri-Corpsset 1774, i 7 Aar nøl jeg Undervisning ved dets Skole, hvorfra jeg afgik 1781 som Secondlieutenant ved 1ste Oplandske Regt. 1788 blev jeg Aide-Generalquartermester og adjungeret den daværende Generalquartermester Oberst Gedde, med hvem jeg afstak Lyst-Leiren for det dengang holdte Campement under Fredriksstads Fæstning. Senere paa Aaret bivaanede jeg Felittoget, som det Auxiliaire Corps under Prinds Carl af Hessen gjorde i Sverige, var tilstede i Affairen ved Welland og Qvistrum Bro.

Ved Corpsets Tilbagekomst blev jeg ansat som Premierlieutenant ved Nordenfieldske Inf. Regt.

Ved Krigens Udbrud med England 1801 var jeg med det Corps, som under Generalmajor J. Mansbachs Commando dækkede Kysterne af Jarlsbergs og Laurvigs Grevskaber.

Ved Campagnens Aabning i 1808 fulgte jeg Generalmajor Holsts Brigade og var tilstede ved Affairen i Høland. Den 6te Mai blev jeg af Prinds Christian August anfortroet Commando over et sammensat Corps for at fordrive Fienden over Ørje-Bro, foran hvilken han bag dobbelte Forhugninger havde sat sig. Efter en den 7de Mai vedholdende Affaire fra Klokken 3^{1/2} til 7^{1/2} om Morgenen lykkedes dette. Fienden, der i sin Retirade antraadte Ørjebroen paa to forskjellige Steder, hindrede mig i at forfølge ham, — men jeg fattede en dominerende Position paa denne Side af Søerne og Ørje Elv, der gav mig Fordelen af offensiv Operation. Denne Position blev mig naadigst anfortroet ligetil Fienden trak sig tilbage inden sine egne Grændser, i hvilken Retraite jeg forfulgte ham over Grændsen og *adelagde alle hans Forskansninger og Forhug.*

Den commanderende General meddelte mig naadigst efter min Tilbagekomst til Brigaden d. 8de August Danebrogs-Ordenen, for det lykkelige Udfald af denne Affaire og for min brugte Conduite i den øvrige Tid, jeg havde Commandoen ved Ørje. — Den 18de August s. A. anfortroedes jeg igjen en sammensat Commando af 6 Divisioner Infanterie for at støde til et Corps under Major Krebs' Commando, der dækkede Enningdalen og Passagen over Ide til Fredrikshald.

Den 12te Septbr. blev Forpostkjæden af dette Corps, hvorover jeg havde Commando, angrebet af et svensk Corps under Oberst Baron Posse. Uagtet Fiendens overlegne Styrke saavel af Infanterie, Jægere, Cavallerie og Artillerie, der bestandig trængte frem, lykkedes det dog tilsidst *efter en vedholdende 5 Timers Kamp*, ikke alene at standse ham, men endog at bringe ham til at parlamentere og anholde om uangreben Tilbagemarsch over Grændsen, som blev ham nægtet, saa at han under en vedvarende Ild maatte trække sig tilbage.

Den 16de Januar 1809 blev jeg atter anfortroet Commandoen over Grenaderbataillon af Nordenfieldske Regiment, hvormed jeg cantonerede ved Fredrikshald, indtil Regimentet ved Vaabenstilstanden rykkede ind i dets Vinterquarтер, Fredriksstad. — Den 1ste Mai 1810 blev jeg betroet Commando over 2^{den} Mousqueter-Bataillon af Nordenfieldske Regt. for at underlægge mig Generalmajor Staffelds Commando, som med en Brigade bevogtede Kysten ved Fredriksværn mod et muligt Landgangsforseg. I 1794 blev jeg gift, men blev i 1807 Enkemand med 6 smaae Børn.

Fredriksstad d. 28de Juni 1811.

Fred: Ferd: Fischer.

I den Indstilling, hvorefter Kaptein Fischer udnævntes til R. D. O., anføres:
 »Han har den 7de Mai ved Ørjebro og i den Tid, han der har ført Commandoen, udmærket sig ved Overlæg og Conduite.«

10. Autobiografi af Kaptein Carl Ludvig v. Haxthausen.

(1730—1830.)

Herved giver jeg mig den Ære Underdanigst at melde:

Aar 1798 blev jeg Cadet ved det kongelige Norske Landcadet-Corps, 1803 Fændrik i det Vesterlehnske Inf. Rgt., 1804 Secondlieutenant i det Norske Jægercorps, 1806 Premierlieutenant i samme Corps. Da Krigen udbrød med Sverig 1808 var jeg en af de første Norske Officerer, som af Prinds Christian August blev beordret (med et Commando af 16 Mand) at recognosere for at give Underretning om, hvor Fienden stod. Den anden Dag fik jeg se en fiendtlig Trop paa 12 Mand, som tillige med 20 andre havde besat Gaarden Enger i Høland. Jeg foreslog mine Folk at overraske dem ved at løbe Storm paa dem og — ved mine Underhavendes Mod og Raskhed — brød vi ind i Stuen, hvor Fienden havde retireret sig, begge Partier sloges en Tid med megen Heflighed, men efter at 4 Svenske vare blevne dræbte, 2 saarede og den Hoistcommanderende med 3 Mand tagne til Fange, reddede Resten sig ved at løbe ud af Vinduerne.

Af Norske blev een Mand saaret, han døde noget efter.

Den 7de Mai 1808 deltog jeg i Affairen ved Rødnæs, hvor det lykkedes mig i Forening med Lieutenant v. Hegge og med et Commando af Jægere og Skarpskyttere at fordrive Fienden, 150 Mand stærk, ud af sin stærke Position ved Opsahl, hvorved jeg siden blev sat i Stand til at deltage i hele Affairen. Den 7de August s. A. blev jeg udnævnt til Ridder af Danebrogsordenen.

Den 5te September 1808 blev jeg beordret at commandere *Avant-garden* af et Commando under Major v. Mund for at søge at opsnappe en fiendtlig Vagt paa Gaarden Mosekasen i Sverige. Men med hvor megen Varsomhed jeg med en Patrouille af 20 Mand søgte at nærme mig Stedet, stødte jeg dog forinden paa en fiendtlig Patrouille, som strax blev angreben og hvoraf 5 Mand toges tilfange, — de bleve bragte til Hovedkvarteret og gave den fuldkomneste Underretning om Fiendens Stilling og Styrke.

Den 12te September 1808 blev jeg beordret at dække den venstre Fløi af det Norske Troppcorps ved Berby.

Den 27de Juni 1809 blev jeg Capitain og Compagniechef i den Søndenfjeldske Skiløverbataillon.

Den 30te Juni 1810 fik jeg et gevorbent Compagnie i Oplandske Inf. Regt.

Den 20de Juni 1810 Kammerjunker.

Christiania d. 29de Juli 1811.

Underdanigst

C. L. v. Haxthausen.

I den Indstilling, hvorefter Premierlieutenant C. L. v. Haxthausen d. 22de, 1808 blev decoreret med Danebrogsordenen, staar anført:

»Har under 19de April 1808 i Høland, d. 5te Mai i Røddenæs og hvor han ellers er bleven anvendt, udmærket sig ved Raskhed, Activitet og Conduite.»

Prinds Christian August indmeldte under 18de August 1808, at han foreløbig allerede havde tilkendt ham Ridderkorset.

11. Autobiografi af Premierlieutenant, senere Kaptein, Christian Gottlieb Hermanstorff.

(1784—1833.)

Mine Forældre ere Etatsraad Hermanstorff og Else Maria, f. Berg. Jeg er født i Christiania d. 2den August 1784. I 1794 kom jeg ind paa den Norske militære mathematiske Skole i Christiania som Cadet og frekventerede samme i 7 Aar til Aaret 1801 d. 15de April, da jeg blev udnævnt til virkelig Fændrik i det Søndenfieldske Regt.; samme Aar Secondlieutenant d. 19de Juni og Premierlieutenant 1803, d. 19de April.

1804 blev jeg commanderet til Fredriksstad og lærte Artillerie-Exercitien ved Artilleriecorpset.

I October 1807 blev jeg udcommanderet som Artillerieofficer med 2den Mousqueter-Bataillon af Regimentet under Commando af Major v. Krefting, der afmarscherede til Borge Sogn og cantonnerede sammesteds i Omegnen af Fredriksstad, hvor jeg var detacheret med 2 trepundige Kanoner fra Kragerøen for — i paakommende Tilfælde af fiendtligt Angreb af Engelskmændene — at beskyde Indløbet og forsvare Øen for Landgang, sammesteds cantonnerede jeg til sidst i November, da Bataillonnen indrykkede i Fredrikshalds Garnison.

Under Krigen 1808 var jeg ansat som Commandeur for et Artillerie-Detachement ved Søndenfieldske Regt. — Jeg blev af Oberstlieutenant v. Juell commanderet paa et Streiftog til Grændsen d. 29de April i Forening med Lieutenanterne Brun og Qvisling, angreb en svensk Postering ved Gaarden Grofsrød i Enningdalen og drev den tilbage over Grændsen. De Svenske mistede: 2 Døde, 1 Haardtbleseret og 6 Fanger. Samme Aar, d. 13de Mai, blev jeg detacheret med 2 Amusetter til Skotsberg Sund i Marker under Commando af Major v. Krefting, Major v. Hiermann var Corpscommandeur. Den 14de om Morgenen Kl. 2 Slet attaquerede jeg Fienden og beskjød hans Batterier paa omtr. 150—200 Skridts Afstand for at demolere samme og forhindre

ham Overgangen over Sundet. Attaquen vedvarede $2\frac{1}{4}$ Time uden mindste Ophold. Fienden mistede adskillige Døde og Saarede. Af mine Artillerister blev kun en let bleseret, omendskjønt jeg med mit Mandskab og 2 Kanoner stod paa en Slette uden Brystværn eller Forskandsning, da Tiden ikke tillod at opkaste det, og var saaledes udsat for krydsende Ild fra alle Kanter.

Den hoistkommanderende General befalede mig d. 3^{die} Juni til Edsberg Sogn med 4 Underofficierer og 40 Artillerister, hvor jeg ved Generalmajor v. Holsts Brigade afløste og modtog fra Christiania borgerlige Artillerie-Corps 4 Amusetter med 4 Karduskarrér med Kudske og Heste.

Den 16de Juni blev jeg ifølge Brigadebefaling detacheret med mine 4 Amusetter til Enningdalen, hvor jeg ved Gaarden Lundene stødte til Major von Krebs's Corps og stod under Commando af Majoren som Chef for Forpostfægtningen i Enningdalen.

Den 30te Juni blev jeg af Major v. Krebs beordret at marschere ind over Grændsen i Sverrig og stode til Major v. Hiermanns Detachment for at poussere Strømstad. Ved min Ankomst til Gaarden Nøsterrød i Sverige, meldte jeg mig hos Majoren, der allerede havde fattet Post, da Fienden stod med en stærk Magt ved Hesteschiemoen og truede Majorens høire Fløi, jeg posterede mig med mine 4 Kanoner i Følge Majorens Befaling paa et Bjerg for at beskyde en stor Slette ved Kirken. Samme Dag angreb Fienden Majorens Corps paa høire Fløi med en overlegen Styrke og saaledes beordrede Majoren [mig] at trække mig tilbage med Kanonerne i Thislemoen. Det var ikke nogen Kongevei, jeg passerede, men blot Fodstier, der vare saa ufremkommelige, at man paa adskillige Steder maatte bære Piècerne og tage Hjulene af for at transportere dem.

Den 10de Juli, da Fienden angreb hr. Major v. Hiermanns Corps ved Aremark med en Styrke af 8—900 Mand og Majoren kastede sin venstre Fløi tilbage til Thislemoen, da dækkede jeg Majoren med Kanonerne. I den Anledning blev jeg benaadet med Hæderstegnet af D. O.

Fredrikshald 1ste Juli 1811.

C. G. Hermanstorff.

Om ham staar anført: »Han er af Statholderen i Norge, Feltmarschal Prinds Christian August anbefalet, fordi han ved forskjellige Leiligheder i f. A. har udmærket sig mod Fienden ved Mod og Conduite«.

12. Autobiografi af Secondlieutenant, senere Contre-Admiral, Gabriel Hesselberg.

(1789—1877.)

Ifølge Deres Excellences høie Anmodning har jeg underdanigst

den Ære at fremføre mit hidtilværende Levnetsløbs vigtigste Begivenheder. De ere følgende:

I Aaret 1789, d. 29de April, blev jeg født i Christiania og opdraget i mine Fædres (Generallieutenant v. Hesselberg, Storkors af Dannebrog) Hus indtil 1799, da jeg begyndte at gjøre adskillige Søreiser for at forberede mig til Sømand.

1804 kom jeg til Kjøbenhavn og blev ansat ved det Kongl. Søcadet Corps og gjorde forskjellige Togter med Cadet-Skibet indtil Aaret 1807, da jeg kom til Norge med Orlogs-Skibet Lovisa-Augusta og fik Ordre til ved Krigens Udbrud at afgaa fra bemeldte Skib for at gjøre Tjeneste ved Norges Sø-Defension. I Krigen har jeg dels været ansat ved Roflotillen og dels paa følgende af Hs. Majestæts Krigsskibe, nemlig Defensions-Skibet: »Friherinden«, Orlogsbriggerne: »Seagul«, »Lougen« og »Lolland«.

I Januar 1810 blev jeg allernaadigst udnævnt til Second-Lieutenant og under 29de October 1811 at indtræde til Gage ved Divisionen.

Ved mine forskjellige Poster ved Sædefensionen har jeg som Subaltern været i adskillige Smaa-Affairer med Fienden og i Juni 1811 under afdøde Capt., Ridder Holms Commando havt en tæt Fægtning med en fiendtlig Orlogsbrig og Cutter.

Aaret 1812 d. 6te Juli var jeg 3^{die} Commanderende i Orlogsbriggen Lolland under Captein-Lieutenant og Ridder Kriegers Commando i Slaget ved Lyngør. Efter at Fregatten *Najaden* var ødelagt og vi nødte til at forlade Briggen, gik jeg med afdøde Capt., Ridder Holm over til nogle fraliggende Canon Baade, hvorved Fienden blev attaqueret under Udseilingen, som nødte ham til at forlade Briggerne „Lolland“ og „Kiel“.

Udnævnt til Ridder af Dannebrog d. 28de Januar 1813.

Underdanig

Hesselberg.

Deres Excellence Hr. Geheimeconferentsraad *Greve af Moltke*, Ridder af Elefantordenen, Ordensantzler p. p.

Om daværende Lieutenant Hesselberg staar anført: „*Han udviste et godt Forhold i Slaget ved Lyngør d. 6te Juli 1812*“.

13. Autobiografi af Major Arild Christopher Huitfeldt.

(1769 – 1845.)

Arild Christopher Huitfeldt er fød paa Herregaarden Ellinggaard i Onsø Sogn ved Frederiksstad af Forældre: Valentin Wilhelm Hartvig Huitfeldt og Engeborg Christine Reichwein.

Aaret 1781 efter et Par Aars Tjeneste som Underofficier blev jeg Fændrik à la suite i 1ste Smaalehnske Infanterie-Regiment, 1788 den 8de Juni blev jeg ansat som Second-Lieutenant ved Søndenfeldske Infanterie-Regiment, samme Aar i September blev Regimentet commanderet med en Del af den Norske Armee at marschere ind i Sverrig, hvor jeg blev ansat som en af de vagthavende Officerer ved Hovedkvarteret i Kongela [Konghelle], indtil vi ud paa Høsten igjen ankom til Garnisonen udi Fredrikshald.

Aaret 1790, den 5te Februar, blev jeg Premierlieutenant, 1801 i Februar blev jeg commanderet til Kjøbenhavn med en Del Matroser igjennem Sverrig. Dagen efter min Hjemkomst til Fredrikshald fik jeg Ordre at marschere til Christianssand, ankom Juli s. A. igjen til Fredrikshalds Garnison.

Aaret 1802 blev jeg d. 27de Februar benaadet med Capitains Character, 1806 blev jeg Chef for det 5te Musqveter-Compagnie under Søndenfeldske Infanteri-Regiment.

Aaret 1806 d. 10de Juni blev jeg commanderet med et Detachment for om muligt at trænge de fiendtlige Svenske Tropper tilbage, da de allerede havde nærmet sig Fredrikssteen Fæstning paa 1 $\frac{1}{2}$ Miil. *Da dette blev lykkelig udført og de Svenske maatte overgive sig med 300 Mand og 24 Officerer¹⁾ samt 2 Kanoner og endel Feltrequisiter, blev jeg samme Dato af Hs. Majestæt benaadet med Major-Bestalning gratis.*

Aaret 1808 d. 28de Juni blev jeg Ridder af Dannebrog, 4de Classe.

1810 blev jeg commanderet til Christiania; nogen Tid derefter marscherede jeg derfra med Bataillonnen til Fredriksværn, hvor jeg forblev som tjenestegjørende Major. Senhøstes marscherede jeg igjen til Fredrikshald, hvor jeg var tjenestegjørende Major til den 28de Mai 1811, da jeg blev udsat af Tjenesten formedelst svagelig Helbred paa Vartpenge.

Fredrikshald, 27de Juni 1811.

Underdanigst

A. C. Huitfeldt.²⁾

14. Autobiografi af Oberst Samuel Andreas Krebs.

Indeholder end denne Levnetsbeskrivelse af den bekendte Oberst Krebs, Helten fra Matrand og Lier, født 1766, død 1818, ikke synderligt nyt, har Meddeleeren dog

¹⁾ Udhævet af Meddeleeren.

²⁾ Om den Paafølgende, Oberst Krebs, og om Major Huitfeldt kan yderligere Oplysninger findes i Ræders, Danmarks Krigs- og Politiske Historie II, Vaupell, Den Dansk-Norske Hærs Hist. II, Aalls Erindringer, A. Faye, Landkrigen i Norge 1808 og Norge i 1814, Krag's Underretn. om Frederikshalds By, Pavels Biogr. og Dagbøger samt Dagbogsoptegn. 1815—16 etc.

troet, at det vil interessere at læse, hvad denne populære Mand paa sin fordringsløse Maade har skrevet om sig selv, saameget mere, som der i Biografien forefindes særdeles anerkjendende Udtalelser om de to første Chefer for Norske Jægerkorps, Generalmajor *v. Binzer* og Generallejtnant *v. Staffeldt*, af hvilke den førstnævnte i flere Aar var Oberst Krebs' Chef og Velynder.

Ærbødigst Pro Memoria.

Deres Excellence ville gunstbehagenligst undskyldte, at jeg nu først har den Ære i Følge Befaling ærbødigst at oversende et kort Udkast af de vigtigste Begivenheder i mit Liv, smigrende mig, at dette med gunstig Bedømmelse maatte blive antegnet.

Mine mange Reiser til Exercisen med mere gennem Regimentets¹⁾ vidtløftige Distrikt, har mod min Villie sinket denne efter min Pligt for længe siden indleverede Udkast.

Anbefalende mig i Deres Excellences gunstige Bevaagenhed, har jeg den Ære med Høiagtelse at nævne mig Deres Excellences

Kongsvinger 17 Januar 1812.

allerærbødigste

Krebs.

Et kort Udkast

af de vigtigste Begivenheder i mit Liv.

1. Jeg er født i Aaret 1766, d. 10de Marts, paa Halmstøll i Amtet Tøndern, hvor min Fader var Præst i 23 Aar.

2. Som 6 af mine Brødre var jeg bestemt til Studering og nødlig disse Underviisning af min Fader, der daglig fra om Morgenen Kl. 8 til Kl. 5 om Eftermiddagen, Spise- og faa Fritimer fraregnede, var vor gode Lærer og Veileder.

3. Aaret 1778 besøgte min afdøde Farbroder, Professor Krebs, min Fader og da jeg var sund og munter og Førstnævnte erfarede, at jeg ei havde synderlig Lyst til Studering, men meget større til Regning, Historie og Geografie og deri havde efter min Alder opnaaet nogenledes Færdighed, saa aftalte begge Brødrene med hinanden, at jeg — naar jeg havde opnaaet 13 Aars Alder, skulde blive Artilleriekadet.

4. For at opnaae end mere Færdighed i Regning, maatte jeg samme Aars Sommer afreise til en anden Farbroder, der boede i Flekken Lunden i nordre Ditmarschen, hvor jeg under en duelig Kantor nød den bedste Underviisning især i Regning og desforuden privat Underviisning hos den værdige, nu afdøde Præst Gatzter.

5. 1779 blev min Fader kaldt til Sognepræst for Rendsborg

¹⁾ Akershusiske Skarpskytter-Regiment.

Altstadt-Menighed og saaledes maatte jeg følge didhen med; gik der-
 efter paa Realskolen, hvor jeg især søgte at perfectionere mig i Reg-
 ning. Dette Aar blev jeg indskrevet som Artilleriekadet.

6. 1780 om Foraaret reiste jeg til Kjøbenhavn og kom strax
 paa Cadetacademiet paa Gjethuset, blev samme Høst — efter udholdt
 Forberedelses-Examen — Stykjunker.

7. 1786, d. 1ste Januar efter i tvende Maaneder i Høsten 1785
 at have udholdt den sædvanlige Examen og derefter offentlig Prøve
 for nuværende allernaadigste Konge, blev jeg Officier og ansat som
 Secondlieutenant ved daværende Holstenske Jægercorps.

8. Samme Aars Marts Maaned reiste jeg til Kiel og kom under
 Commando af den værdige og almindelig elskede, nu desværre afdøde
 General *v. Binzer*¹⁾, der som sand Fader antog og siden veiledede
 mig paa det bedste. Denne afdøde ædle Mand har jeg at takke for
 meget og hans Aske velsignes af mig. Med nogenledes theoretiske
 Kundskaber fremstillede jeg mig for ham; men med faderlig Omhu og
 Glæde og Opofrelse af hans ellers kostbare Tid var han den Mand,
 der søgte at danne den uerfarne Yngling, at veilede ham paa alle hans
 Veie og ved skønne moralske Undervisninger saavel som gode Tale-
 gaver at give ham Begreber om det sande Gode. Den Omgangsmaade,
 denne ædle og store Mand viste mod mig, indgav mig ei alene sand
 Ærbødighed, men ogsaa den største Fortrolighed og Kjærlighed til
 ham, og hvormeget vandt jeg ikke derved?

Jeg tegnede nogenledes godt, men havde ikke havt megen prak-
 tisk Øvelse. For at jeg heri skulde — efter min gjorte Anmodning
 — opnaa en større Styrke og da denne ædle Mand fandt Lysten hos
 mig, gik han selv i flere Uger et Par Gange ugentlig ud paa Marken
 med mig fra Kl. 5 til 10, 11, ja 12 om Formiddagen og efterat jeg
 saaledes havde opnaaet Styrke nok heri, maatte jeg, dels alene og
 dels med smaa Commandoer gaa ud for at optage Situationer og der-
 efter indlevere Tegninger og Rapporter, som da siden med saamegen
 Godmodighed og Lærerighed bleve rettede. Senere hen blev jeg ansat

---

¹⁾ Generalmajor *Ludvig Jacob v. Binzer* blev født i Hessen d. 14de Febr.
 1746 og døde i Kiel d. 11te Nov. 1811, kom til Danmark 1766 paa Prins
 Carl af Hessens Opfordring, Chef for Holstenske Jægercorps 1785, Major 1786,
 Oberstlieutenant 15de Aug. 1788, var fra nævnte Dato den første Chef for *Norske*
Jægercorps, overtog Kommandoen i Tønsberg d. 19de Sept. 1788, deltog i
 Toget mod Sverig s. A., afleverede Kommandoen over Jægerkorpset til Major,
 senere Generallieutenant v. Staffeldt d. 21/12 1789, Oberst 1795, Generalmajor
 1802, Ridder (Storkors) af Danebrog 1807, Generalkvartermester fra 1789 til
 1808, deltog i Organisationen af den nye Generalstab, tog Afsked d. 9de Mai
 1808 og bosatte sig i Kiel.

som inspektionshavende Officier ved Forstvæsenets Indretning ved dette Corps.

9. 1788 i August Maaned erholdt jeg det Holstenske Jægerkorps' Ordre at afreise til Norge og ankom Samme d. 5te September bemeldte Aar til Tønsberg, hvor — af de fra forskjellige Regimenter afgivne Skarpskyttere — *et Corps af 6 Compagnier under Navn af Norske Jægerkorps blev oprettet.*

10. Jeg bivaanede samme Aar det svenske Tog under Prinds Carl af Hessens¹⁾ Commando uden at noget mærkværdigt — min Person vedkommende — indtraf.

11. Efter Felttogets Endelse blev dette Corps — paa 4 Compagnier reduceret.

Efter Overenskomst med min Chef blev jeg tilbage i Norge, ihvorvel jeg med Smerte maatte se min ædle Chef, min Fortids Veileder og Velgjører, afreise til Holsten og med Vemods Taarer tog jeg Afsked med ham. Jeg erholdt siden til Chef Generalmajor von Staffeldt, som derefter ogsaa viste sig som ædel Mand og sand Fader mod mig, saaledes som jeg ogsaa med sand Taknemlighed erkjender det Gode, han altid har bevist mig.

12. I Aaret 1791 blev en Skole ved det norske Jægercorps oprettet, hvorved jeg blev ansat som Lærer i Mathematik og Tegning og hvilken Undervisning jeg forestod i 16 Aar.

13. I sidste Krig med Sverige commanderede jeg det norske Jægercorps og havde det Held, at baade dets Chef, der havde en Brigade at commandere, saavel som mine andre høie Foresatte, under hvis indirecte Commando jeg stod, vare tilfredse med mig.

14. I denne Krig var jeg af den ædle Norges uforglemmelige Prinds Christian²⁾ anbetroet følgende Commandoer:

a. Commanderte jeg Avant-Garden d. 18de April 1808 ved Attaken i Høland.

b. Commanderte jeg Attaquen d. 5te Mai i Rødenæs, hvor Fienden

—

¹⁾ *Prinds Carl af Hessen* f. 1744, død 1836, Feltmarschal, høistkommanderende General og Statholder i Norge, Morfader til Kong Christian d. 9de.

²⁾ *Christian August*, Prinds til Slesvig-Holsten, Sønderborg-Augustenburg var født d. 9de August 1768 og døde d. 28de Mai 1810, blev Oberstlieutenant d. 4de Sept. 1781, Chef for Fyenske Infanteri-Regiment d. 18de Januar 1788, Generalmajor d. 31te Juli 1790, kommanderende General og Inspektør over de lette Tropper i Akershus og Kristianssands Stifter samt Chef for Søndfjeldske Regt. d. 10de Jan. 1803, Kommandant paa Fredrikssten d. ¹⁰/₃ s. A., Generallieutenant 15de Mai 1808, General 30te Juni s. A., Feltmarschal og Statholder i Norge 25de Juli 1809, svensk Thronfølger d. 28de Aug. [18de/₇] s. A., tog Afsked af den dansk-norske Tjeneste d. 11te Januar 1810.

fra Kl. 2 om Morgenen til Kl. 12 om Middagen blev jaget, adskillige Fanger, Armatur, Bagage etc. taget.

c. Den 12te Juni samme Aar blev jeg beordret med en Styrke af mod 2000 Mand at rykke imod den i Enningdahlen stationerede Fiende. Til 24de samme Maaned charmuserede jeg med ham, tog adskillige Fanger, ihvorvel hans Styrke var min meget overlegen, rykkede samme Dag ind i Berbye-Herregaard og besatte hele Grændsen. Fra da af indtil 28de November [5 Maaneder] var jeg Forpost-Commandeur, sloges som oftest med Fienden, tog alle Vagter, Patrouiller og Vedetter fra ham, indtil han tilsidst ei vovede at gaa udenfor sin Vedetkjæde.

Endelig vilde Fienden hævne sig den 12te September s. A. og rykkede denne Dags Morgen Kl. 6 med en Styrke af 2 til 3000 Mand mod min høire Fløi.

Jeg rykkede med 200 Mand, som jeg kunde undvære, — da jeg maatte dække min Retræte med de Andre, — mod ham og udholdt en levende Aktion fra Kl. 7^{1/2} om Morgenen til Klokken mod 12 om Middagen, da den høistkommanderende for de svenske Tropper, Oberst Baron *Posse* ansøgte om Vaabenstilstand.

Jeg mistede i denne Affære — foruden nogle faa Fanger — 10 Døde og 12 Blesserede, derimod var Fiendens Tab 3 à 400 Døde og Saarede.

15. Aaret 1809 i September marscherede jeg med det norske Jægercorps fra Fredrikshald og dens Omegn, hvor dette Corps havde kantonneret, til Laurvig, hvortil min daværende Chef, Generalmajor v. Staffeldt, ogsaa indtraf i samme Aars October Maaned, dog beholdt jeg som forhen Commandoet over Corpset.

16. Aaret 1810, den 26de Februar, blev jeg allernaadigst udnævnt til interims Commandant paa Kongsvinger og til tjenestegjørende Major ved det Aggershuusske Skarpskytterregiment, hvilket Regiment jeg tillige siden dets Oprettelse har forestaaet som Commandeur.

Kongsvinger d. 17de Januar 1812.

Krebs,

Oberstlieutenant ved det Aggershuus'ske
Skarpskytter Regiment.

15. Autobiografi af Oberst Jacob Kresting.

(Født 9/10 1757, død 7/10 1828.)

Jeg har havt den Ære at modtage Deres Excellences naadige Skrivelse under 6te August 1824, hvorved jeg communiceres, at Hs. M. Kongen havde behaget under 4de s. M. at udnævne mig til Ridder af

Danebrog, hvorved Deres Excellence ligeledes havde den Bevaagenhed at tilsende mig den Dekoracion, som jeg havde at bære.

(Derpaa anføres Taksigelser.)

Hvad betræffer mit hidtil værende Levnetsløb og de vigtigste Begivenheder i samme, da beder jeg om Tilladelse til at anmærke følgende:

Jeg er født d. 9de October 1757 paa Moss, hvor min Fader var Laugmand. Jeg blev nedsendt til Frederiksborgs latinske Skole i 1772, deponerede ved Academiet i Kjøbenhavn 1775, blev senere engageret som Fuldmægtig hos Amtmanden over Bradsberg Amt, og siden Stiftamtmand over Christianssands Stift, Kammerherre Frederik Georg Adeler, forlod ham 1784 og tog juridisk Examen ved Academiet i Kjøbenhavn, — blev siden efter engageret hos Høiesterets-Advokat Rosenstand Goiske.

Ved dennes Contor blev jeg indtil 1786, da jeg blev ansat som 3^{die} Medlem af Raadet i Frederiksnagor samt som Byfoged i Gemidahr.

Fra 3^{die} Raadsmedlem steg jeg til 2^{det} og blev ved Oberst Bies dødelige Afgang d. 18de Mai 1805 — Interimschef for de Bengalske Etablissementer, i hvilken Station jeg er forbleven og har nu den Glæde at se en By, som ved min Ankomst til Landet kun udgjorde et Antal af 60 Huse — nu beløbe sig til imellem 3 og 400. Forøvrigt har jeg virket i mit Embede som Chef paa forskjellige Maader. I min politiske Stilling har jeg havt endel at bestille med den engelske Regjering i Calcutta og af og til faaet noget udvirket til Fordel saavel for Trankebar som for Frederiksnagor, hvilket alt jeg dog ikke anser for andet end Opfyldelse af Embeds-Pligter, hvorfor min Konge har belønnet mig med Rang og Værdighed paa enhver Forestilling fra det kongelige General-Told-Kammer og Commerce-Collegium.

Frederiksnagor i Bengalen d. 29de November 1825.

Underdanigst

Jacob Krefling,

Oberst af Infanteriet samt Interims Chef og Directeur for de Kongelige Danske Etablissementer i Bengalen.

Til Hs. Exc. Hr. *F. I. Kaas*, R. af Elefanten, Geheime-Stats-Minister, Ordens Vice Kantsler.

16. Autobiografi af Oberst og Direktør for Øresunds Toldkammer, Adam Gottlob von Krogh.

(1768—1839.)

Efter Deres Excellences mig meddelte Hs. M. Kongens aller-naadigste Befaling har jeg den Ære at fremsætte følgende:

Udi Aaret 1780 sendte min salig Fader, Generallieutenant af Cavalleriet *Casper Herman von Krogh*¹⁾, mig som ansat ved Søcadet-Corpsset fra Norge hertil Danmark for med allernaadigst Tilladelse at frekventere Søcadet-Academiets Information, for saaledes at danne mig til et dueligt og værdigt Medlem af Staten.

Uagtet 5 Søreiser med Hs. Majestæts Krigsskibe vilde min Natur aldeles ikke vænne sig til at taale Søen, saa jeg — endskjønt med megen Lyst til at forblive i Etaten — blev nødsaget at forlade samme, og efter min allerunderdanigste Begjæring i Aaret 1786, d. 6te Juni, forsat som Fænrik i det Falsterske, nu 3de Jydske Infanteri-Regiment.

Den 20de April 1787 blev jeg forsat til Hs. Kongelige Høihed Kronprindsens Regiment, derfra til Livgarden til Fods d. 15de Februar 1788.

Udi Aaret 1790, d. 31te Marts, blev jeg af Hs. Kongelige Majestæt Kong Christian d. 7de udnævnt til Kammerjunker og Kammerpage hos Kronprindsen, hvor jeg tillige forrettede Adjutants-Tjeneste.

Ved Christiansborg Slots ulykkelige Ildebrand i Aaret 1794 blev jeg beordret af Høistsamme at overtage Inspektion ved de Sprøiter, som vare placerede ved Communicationen mellem Slottet og Cancelli-Bygningerne. Ved Brandfolkenes og øvrige Mandskabs overordentlige Anstrængelser vare vi saa heldige at faa Bugt med Ilden, saa at jeg om Natten Kl. 1 var saa heldig at kunne bringe Hs. Majestæt den Rapport, at Ilden var slukket og al Fare for Cancellibygningerne med de tilgrændsende Bygninger hævet. Under Branden udsøgte jeg et hensigtsmæssigere Sted til en af Vandslangernes bedre Anvendelse, hvorved jeg var saa uheldig — ved et Fald af et afbrændt Stykke Tømmer, som slog mig paa Brystet — at faa Blodopkastelse, som varede i $\frac{5}{4}$ Aar, og saaledes mit Helbred i den Grad svækket, at jeg ikke efter mit Ønske og efter min Pligt kunde forrette min Tjeneste.

Nedbøiet herover ansøgte jeg om et civilt Levebrød, hvilket jeg i Aaret 1796 den 4de Mai opnaaede ved allernaadigst at blive ansat som Kæmerer ved Øresunds Toldkammer.

Ved denne min Afgang fra Hoffet var Hs. Majestæt saa naadig at udnævne mig til Kammerherre.

I Aaret 1801 da Landet blev truet med fiendtligt Overfald ansaa jeg det for min Pligt at tilbyde min Tjeneste som Militair, da mine

---

¹⁾ Generallieutenant *Caspar Hermann von Krogh*, f. 1725, død 1802, var en Søn af Generallieutenant Georg Frederik v. Krogh (1687—1768), eiede Gaardene Øie Melhus og Mørk i Eidsvold, blev Kammerherre 1759, Oberst og Chef for Nordenfjeldske Dragon-Regt. 1766, R. D. O. 1769, Chef for Akershusiske Dragon-Regt. 1785, Generalmajor 1774, Generallieutenant 1787, tog Afsked 1794.

Forretninger ved Toldkammeret blev standset. Jeg var saa lykkelig at blive anbetroet Commandoet over de Kongelige Jagtbetjente og Forstbetjente samt samtlige Herregaards-Skytter, saavel her fra Sjælland som fra Laaland og Falster, hvilket Corps af mig blev organiseret.

Da Fiendtlighederne ophørte, blev Corpset permitteret — dog med Forbeholdenhed, at naar Nødvendigheden krævede det, — bleve de atter at indkalde til Landets Forsvar.

Mine Forretninger som Kæmerer ved Øresunds Toldkammer begyndte atter ved Fredens Slutning og vedblev jeg samme til Aaret 1807, da jeg paany blev beordret at overtage Commandoet over Jægerne og Herregaards-Skytterne, som bleve indkaldte til at værne for Fædrelandet.

Ved de forskjellige Udfald, Corpset gjorde mod Fienden, var samme saa heldig at tiltrække sig mine Foresattes Tilfredshed og blev af Hs. Majestæt sanctioneret d. 21de December 1807 og tillagt Navn af det *Sjællandske ridende Jæger-Corps*.

Den 20de Novbr. blev jeg udnævnt til Major af Cavalleriet.

I Aaret 1809, den 28de Januar, havde Hs. Majestæt den Naade at udnævne mig til Ridder af Danebrogens 4de Classe.

Ved Corpsets Ophævelse d. 24de Marts 1811 blev jeg udnævnt til Oberstlieutenant af Cavalleriet og d. 4de Mai 1816¹⁾ allernaadigst afskediget som Oberst.

Kjøbenhavn d. 29de December 1818.

Underdanigst

Adam Gottlob von Krogh.

I den Skrivelse, hvori han indstilles til at dekoreres, hedder det:

»Har under Kiøbenhavns Beleiring i Aaret 1807 udmærket sig ved Mod og Conduite og anført sit Corps mod Fienden med saadan Berømmelse, at det var Mønster for andre«.

Oberst A. G. v. Kroghs Symbolum var: „*Gud, Kongen og Fædrelandet.*“

Han blev:

R. D. O. $\frac{26}{1}$ 1809,

D. M. $\frac{25}{5}$ 1826,

K. D. O. $\frac{1}{11}$ 1828,

Stkrs. D. O. $\frac{28}{10}$ 1836. Han døde den 17de Januar 1839.

17. Autobiografi af Premierlieutenant, senere Major Guttorm Rustad.

(1791—1842.)

Født i Winger Sogn den 6te August 1791 af Forældrene Torkild Rustad og Marthea Aasrud — var jeg hjemme hos disse indtil mit

¹⁾ I den danske Etat -aar anført, at Oberstlieutenant v. Krogh fik Afsked den 25de Januar 1816, samt at hans Afsked under $\frac{6}{2}$ 1816 blev fornyet som Oberst.

15de Aar, da jeg som Underjæger blev antaget ved det norske Jæger Corps og nød Undervisning paa dettes Skole. Efter 1 Aar at have tjent som Underofficier i Corpset, blev jeg under 9de Juni 1808 allernaadigst forfremmet til Fænrík og under 11te Nov. s. A. til Second-lieutenant. I disse Charger bivaanede jeg Felittoget mod de Svenske, Aarene 1808 og 1809, henhørende med Jægercorpset til den af Generalmajor v. Holst commanderede Brigade.

Under 20de Oct. 1809 hlev jeg derfra som Premlt. forsát til den Corpset da annecterede norske lette Infanterie Bataillon, hvorved jeg — ved den med Infanterie-Regimenternes foregaaede Forandring i Aaret 1810 blev henhørende til det da oprettede Aggershusiske Skarpskytter-Regt., ved hvis første nationale Bataillon jeg fortiden har den Ære at være ansat som Bataillons Artillerie-Officer.

Kongsvinger d. 12te Juli 1811.

Guttorm Rustad.

18. Autobiografi af Oberst Hans Rustad.

(F. 1759, d. 1832.)

Hans Rustad blev født paa Odelsgaarden Rustad ved Kongsvinger i Norge d. 11te April 1759 af Ole Torkildsen, Odelsbonde, og Inger Rolstad, sammes Hustru.

Efter at han ved sin Moders Hjælp havde tidlig lært at læse, greb han med Begjærighed de Bøger, som fandtes paa Stedet, og havde i sit 7de Aar læst dem alle, Bibelen iberegnet. Egnens Beboere, især Generalmajor v. Biellardt¹⁾, tog Del i den Interesse, som Ynglingen opvakte og laante ham Bøger. De mathematiske bleve ham kjærrest, og han arbeidede sig gjennem Mathesis pura paa egen Haand, efter at en Officer der paa Stedet havde hjulpet ham lidt tilrette med de fire Regnemaader. De mathematiske Bøger vare tydske og franske, saa at Ordbøger og Grammatik ved Siden af den abstracte Lære vare de Midler, hvormed han skulde bane sig Vei.

Efter at være konfirmeret i sit 14de Aar 1773, foretog han paa egen Haand Opmaalinger, men savnede ofte Hjælpe midler, reiste derfor til Christiania for at erholde Privatundervisning i Tegning.

Daværende Chef for den mathematiske Skole, Generalkrigskommissær *Prittz*, saae nogle af det unge Menneskes Tegninger og forlangte at kjende ham. Hans Optagelse blandt Eleverne var en Følge deraf. I Forasret 1777 kom han i Skolen og tidlig Aaret efter tog han skriftlig Examen med de ældre Elever, hvorved han erholdt Characteren

¹⁾ Født 1724, død 1798 som Kommandant paa Kongsvinger.

Optime for alle Besvarelser, en Begivenhed, der foranledigede Genera v. Biellardt til — uden det unge Menneskes Vidende, at oversende Beretning derom til General v. *Huth*, hvoraf Følgen var, at den første vacante Stykjunkerplads ved Artillerie-Institutet blev ham til Del.

Han forlod den norske Militærskole og ankom 1778 til Artillerie-skolen paa Gjethuset i Kjøbenhavn¹⁾, hvor han blev indlemmet i 1ste Classe, der næsten var færdig til Officiersexamen. Foredragene og de talrige Manuscripter vare den Tid paa Tydsk. Han maatte tildels forsømme hine for at afskrive disse og søge at blive færdig med de foreløbige Prøver i Sprog og Artillerie m. m. for at kunne tage Examen med Classen Foraaret 1779. Han skrev sine Svar paa Tydsk, erholdt øverste Charakter i Mathematik og den tredie i Artillerie, og afgik som tredie i Anciennetet. Blev altsaa Artillerie-Officier 1780 med Anciennetet af 1779.

I Aaret 1782 blev han Informator i Tegning ved Artillerieskolen i Professor Clio's Sted og var den første, der underviste i Landkaart-Tegning ved Stiftelsen.

I Løbet af 1783 og 1784 vandt han den lille og store Sølvmedaille samt den lille Guldmedaille ved Kunstakademiet i Kjøbenhavn — for Compositioner i Architectur. Han vandt General v. *Huths*²⁾ særdeles Opmærksomhed og blev af ham paalagt meget Arbejde i det tegnende Fag. Han fulgte denne ærværdige Olding til Leiren af Bustorff ved Slesvig 1789, hvor han forrettede Tjeneste som Aide-Quartermester hos Oberst v. Binzer³⁾. Han blev Capitain 1790.

Som Følge af Anstrængelser og indgetogent Levnet indfandt sig Øienbetændelse, som bevægede ham til at nedlægge Informationsposten og foretage en Reise til Norge for sin Helbredelse 1794 til 1795, maatte 1797 opereres for en Udvæxt paa høire Øiesten. I Foraaret 1798 afgik han over Stettin og Stargardt, hvor han bivaanede de store Foraars-Manøvrer — til Berlin. Herfra begyndte hans Indberetninger. Han var tilstede ved Kong Frederik Wilhelm d. 3^{dies} Hyldning, fra hvem han nogle Dage efter modtog en smigrende Skrivelse samt Preussens store Guldmedalje i Anledning af en oversendt Portefeuille med Udkast til et Monument for Frederik den 2^{den} af Preussen. Han gik over Dresden, Frankfort og Maintz og kom til Paris Høsten 1798. Han vedblev at sende sine Rapporter gjennem Corpset, indtil den vigtige Epoque af hans Liv, at han umiddelbart henvendte sig til Premier-Consul Bonaparte for at erholde Tilladelse til at følge Reserve-Arméen som Volontair, et Skridt, som han var vis paa vilde bifaldes af hans

¹⁾ Laa ved Kongens Nytorv omtrent der, hvor Theatret nu staar.

²⁾ General v. *Huth* var født 1712 og døde 1806.

³⁾ Generalmajor v. *Binzer* var født 1746 og døde 1811.

Regjering. Kronprindsens Bifald bevirkede *umiddelbar* Indsendelse af hans Rapporter for Fremtiden.

Om Toget over Store St. Bernhard i Mai 1800, Indtoget i Mailand, Overgangen af Pofloden, Slagene ved Castiglio (Montebello) d. 11te og ved Marengo d. 13de og 14de Juni s. A. — gav Anledning til Indberetninger. Efter Felttoget gik han over Turin, Mont-Cenis og Genf til Bern, hvor den 2^{den} Reserve-Armée blev organiseret. Af dennes Chef, General Macdonald, blev han optaget med Udmærkelse og ansat ved Generalstaben. I Løbet af Høsten gik denne Armée til Zürich og St. Gallen, senere gennem Rhindalen til Granbündten over Chür til Splügen sidst i December, ankom over Dale og Bjærgkjæder d. 4de Januar 1801 til Trient.

Efter at Freden med Østerrig d. A. var sluttet, forlod han Armeen med provisorisk Bestalning af Brigadechef, som han dog aldrig søgte bekræftet. Fire Aar senere, 1805, fik han efter 15 Aars Capitains Charge: Majors Character i sit Fædreland og blev efter Ønske sat paa Vartpenge. Blev Oberstlieutenant 1810, Oberst 1814, R. D. O. 1813.

Han kom sidste Gang tilbage fra Frankrig 1817 efter at have opholdt sig der fra 1801 til 1804 og fra 1805 til 1813, da Begivenhedernes Gang raadede ham Hjemstavn. Han vendte tilbage til Frankrige 1814 og var Vidne til de nye Optrin, der fulgte paa Napoleons Tilbagekomst fra Elba Marts 1815.

Blandt hans Ungdoms-Tildragelser kunde bemærkes, at han 11 Aar gammel, vandt en i Sognet udsat Præmie for Skieløbere. Han var øvet i Skøiteløben og i at klare Fjeldene paa Jagt. 8 Aar gammel fældte han sit første Vildt.

Nu er han nær 60 Aar, men skal aldrig glemme, at hans fromme Moders Veiledning var den eneste han nød [som Barn].

Ved hans første Udflugt fra sit Fædrenejhem var dette hans djærve Faders Raad: »Stræb ved egen Kraft at komme gennem Verden, saa vil Gud og Mennesker komme dig til Hjælp.« — Betydningen af denne faderlige Velsignelse var ham hellig i alle Livets vanskelige Stillinger.

Kjøbenhavn 25de November 1818.

H. Rustad.

**19. Autobiografi af Premierlieutenant, senere Oberstlieutenant
Carl Ludvig Roepstorff.
(1786--1864.)**

Aar 1786, den 24de Maj, blev jeg fød i Friderichstad i Norge, min Moder døde strax efter min Fødsel, min Fader er den nulevende

Oberstlieutenant Roepstorff. Min Barndom hengled i ensformig Ubedydelighed. Aar 1800 blev jeg confirmeret og ansat som Underofficier ved Nordenfjeldske Regiment, samme Aar i Mai Maaned ankom jeg til Christiania militaire Institut, hvorfra jeg udgik som à la suite Fændrich den 19de Juni 1801 til ovenanførte Regiments gevorbne Deel. Den 15te Juli 1803 Second-Lieutenant og ansadt ved Regimentets Skarpskyttere. Den 29de August 1806 blev jeg Premierlieutenant ligeledes ved de Gevorbne.

Den 7de December 1807 marscherede jeg med 1ste Bataillons Skarpskytter til Laurvigen, hvorfra vi marscherede den 7de Ohtober s. A. til Onsø Sogn, hvor vi laa i Cantonnement til 22de November, da vi indrykkede i Garnisonen.

Den 28de Martii 1808 udrykkede jeg med samme Regiment Skarpskytter-Detachement af Garnisonen. Den 20de April om Aftenen Kl. 7 angreb vi en svensk Avantgarde ved Gaarden Lund i Høland, der skulde i Forening med en Bataillon, der fulgte $\frac{1}{4}$ Miil efter, søgt at borttage Brigaden Holst' Bagage, der den Aften stod tilbage paa Høland. Med Midten af Skarpskytterkjæden angreb jeg Fiendens Centrum, der bestod af tvende Kjæder, nemlig Jægere og Infanterie, efter næsten en halv Times haardnakket Fægtning retirerede Fienden.

Den 5te Maj om Morgenen Kl. 5 angreb jeg med Skarpskytterne i Forening med Norske Jæger Chor Fienden ved Gaarden Opsahl i Rødnæs, ved hvilken Leilighed jeg med en Deel af Skarpskytterne — for desto hastigere at angribe Fienden — maatte under bestandig Ild, vade over en Bæk, belagt med Is. Fienden blev efter 6 Timers stedsevarende Skjærmydssling tilbagedrevet noget over en Miil til Gaarden Slupstad, omendskjønt hans Styrke var meget overlegen.

Den 27de Juni udsatte jeg Forpostkjæden ved Grændsen i Rødnæs. Den 17de Juli blev jeg brugt med Skarpskytterne, som Avantgarde, til at recognosere og allarmere Fienden i Tysmark i Sverige, ved vor Tilbagetrækning brugte Fienden sit Batteri.

Den 5te August marscherede jeg med 50 Skarpskyttere som Avantgarde for det Hegermannske Corps, hvor vi i Tysmark opbrødte Fiendens Batterier og Forhugninger. Det vilde blive for vidtløftigt at opregne de mindre, ubetydelige Patrouiller og Recognosceringer, jeg i Krigen maatte foretage.

Den 28de November s. A. rykkede Detachementet efter at have været 8 Maaneder uden Afløsning fra Forposterne til Skibergdalen.

Den 28de Juni 1809 blev jeg af Hans Majestæt allernaadigst udnævnt til Ridder af Danebrog. Den 23de September afmarscherede Detachementet til Kragerøen, hvor jeg erholdt Cammando over samme, saavel som over Fortressen Huth.

1810 blev jeg ansat som Premierlieutenant ved det nye i Regimentet oprettede Jægercompagnie og da samme Tid Skarpskytterne blev opløst, erholdt jeg af Regimentet en blandet Commando paa Kragerøen, hvor jeg forblev til 12te Maj 1811, da jeg af et Compagnie af Norske Jægerchor blev afløst og indrykkede efter noget over 3 Aars Fraværelse i Friderichstads Garnison.

Friderichstad den 15de Juli 1811.

Underdanigst

Carl Ludvig Roepstorff.

Om C. L. Roepstorff er anført følgende: »Han er af Prinds Christian August anbefalet til Hs. Majestæt for ved forskjellige Leiligheder i f. A. at have udmærket sig mod Fienden ved Mod og Conduite«.

Oberstlieutenant Roepstorff døde i Juli 1864.

20. Autbiografi af Kaptein Herman Henrik Bay v. Schultz.

(17..—1813.)

Efter at jeg havde tjent 8 Aar som Underofficier og udi samme Tid frekventeret det Norske Landcadet-Academie i Christiania, blev jeg den 30te Nov. 1798 Officier ved Marine-Regimentet. — I 1799 blev jeg commanderet til Orlogs med »Oldenborg«, der var bestemt til Ostindien, men ei kom længer end til Kap, hvor Skibet forliste, men Mandskabet blev reddet. Efter 4 Maaneders Ophold afgik jeg herfra med det øvrige Mandskab som Passager med et Hamborgerskib, men da vi kom i Søen, blev dette saa læk, at vi alle maatte pumpe Nat og Dag, saaledes kom vi endelig til Falmuth i England, derfra gik vi med et andet Skib over Norge til Kjøbenhavn.

Jeg forblev i Kjøbenhavn til 1805, da jeg blev forsat til 1ste Throndhjemse Regiment. Ved min Afreise fra Kjøbenhavn forliste det Skib, hvormed jeg var Passager. Jeg mistede Størstedelen af mit Tøi og ankom til Throndhjem, hvor jeg strax blev ansat ved Regiments-Artilleriet. I 1808 blev jeg henlagt til Grændsen og i Juni beordret i Forbund med andre Tropper at angribe nogle smaa Skandser sammesteds. Ved denne Leilighed blev jeg allernaadigst tilkiendt Danebrogsordenen.

I 1809 blev jeg igjen med Artilleriet commanderet over Grændsen. I dette Aar er jeg i min Tour bleven Capitain og Compagniechef.

Verdalen pr. Trondhjem 7 Sept. 1811.

H. B. v. Schultz.

I den af Hs. Exc. General G. F. v. Krogh affattede Indstilling, ifølge hvilken Kaptein Schultz udnævntes til Ridder af Danebrog staar anført:

»Har i et af de i Aarene 1808 og 1809 til Jemtland og Herjedalen detacherede to Streifcorpsers Operationer udmærket sig ved Mod og Conduite.«

21. Autobiografi af Amtmand, senere Statsminister, Matthias Otto Leth Sommerhjem.

(1764—1827.)

Jeg er født 1764 i Colding i Nørre Jylland af Forældre Major (af Husarerne) Sommerhjem¹⁾ og Anne de Leth, Datter af afdøde Generallieutenant og Storkors af Danebrog, Mathias Leth til Sandrumgaard i Fyen. Meget tidligt havde jeg Anledning til at komme paa Reiser i Tydskland og Frankrige, siden efter fuldførte jeg mine Studeringer ved Kjøbenhavns Universitet, hvor jeg 1782 blev academisk Borger og efter at have taget Examen philosophicum underkastede jeg mig 1785 latinsk juridisk Examen.

1789 udnævnte Hs. Kongl. Majestæt mig til virkelig Assessor i Norges daværende Overhofret, i hvilket Embede jeg forblev intil 1797, da Overhofretten blev hævet og Stiftsoverretterne igjen indrettede, hvorpaa jeg blev ansat i Aggerhuus Stiftsoverret.

Aaret 1801 behagede det Hs. Majestæt allernaadigst at udnævne mig til Generalauditeur for Norge og 1802 at befale mig at indtræde i det Kongl. Norske Commissariats-Collegio som 4de Deputeret. 1803 blev jeg udnævnt til 3^{die} og 1809 til 2^{den} Deputeret.

Efter mit Ønske, beskikkedes jeg i 1810 til det mig allernaadigst nu anfortroede Embede som Amtmand over Smaalenenes Amt og udnævntes ved min Afgang fra Militair-Etaten til Conferentsraad, hvorhos jeg blev befaleet at indtræde i den daværende interimistiske Regjerings-Commission for Norge, som jeg biværede indtil den blev hævet.²⁾

Tomb ved Fredriksstad i Smaalenenes Amt den 21de Febr. 1812.

Sommerhielm.

22. Autobiografi af Generallieutenant Christian Ulrich von Sundt.

(1776—1849.)

Denne Generallieutenant v. Sundt var dansk Officer og har ikke været ansat i Norge, men da han er født af norske Forældre og navnlig, fordi han har ført et interessant Liv, har Meddelelsen tænkt sig, at hans Biografi ogsaa hos os vil læses med Interesse.

¹⁾ Otto Matthias Sommer blev 1764 adlet med Navnet Sommerhjem.

²⁾ Amtmand *Sommerhjem* f. 22/8 1764, blev K. D. O. d. 25/1 1812, Regjeringsraad i Norge 1814 og i Nov. s. A. Statsraad og Chef for Justitsdepartementet, Statsminister 9/7 1822.

Eiede Tom Herregaard ved Fredriksstad, udgav Efterretninger angaaende det Agershusiske patriotiske Selskab, Kr.nia 1793. Døde i Stockholm 15/11 1827.

Mit Levnetsløb
fra

min Fødsel til Dags Datum, historisk fremsat ifølge Ordenskantzleren, Hs. Exc. Geheime-Statsminister Greve v. Moltkes Befaling af 5te d. M.

Jeg undertegnede er en Søn af den i ung Alder afdøde Oberst og Chef for det Vesterlehnske Infanteri-Regiment *Christian Ulrich v. Sundt*¹⁾ og Frue, Benedicte, f. Ingenhaeff, Datter af Generallieutenant Ingenhaeff. Jeg er født i Rendsborg d. 21de Martz 1766, hvor mine Forældre opholdt sig en kort Tid og *siden reiste til Norge igjen.*

Indtil mit 7de Aar var jeg i Norge, hvor den Sundtske Slægt har sin Old, og blev derefter i 1773 nedsendt til Landcadet-Academiet i Kjøbenhavn, hvor jeg opdroges og erholdt den militaire Undervisning.

I 1783 blev jeg Officier med den mig reserverede Anciennitet ved det Aalborgske Infanterie-Regiment og afgik til sammes Garnison i Aalborg. Her tjente jeg under Regimentets værdige Chef, afdøde General og Elefant Ridder Andreas v. Moltke til April 1785, da jeg ved en Forandring i Arméens Plan blev forsat til de annecterede Compagnier af H. K. H. Kronprindsens, nu H. M. Kongens Regiment. Kort Tid efter blev jeg ansat som virkelig Second-Lieutenant i selve Regimentet — efter om Vinteren at have ført et Commando af 150 Mand til Kjøbenhavn.

Sommeren 1786 behagede det H. K. H. Kronprindsen at lade mig forrette Adjutants-Tjeneste hos sig, samt bærede mig med denne Gunst hvert Aar i Exerceertiden indtil min Afreise til Rusland.

I Enden af 1786 blev jeg ansat som Fændrik i den Kongl. Liv-Vagt og idet jeg fremrykkede til Secondlieutenant i samme — afgik jeg i Aaret 1788 med min Oncle, Generallieutenant v. Numsen, til Petersborg for at bivaane den Russiske Armees Campagner.

Efter 13 Dages Ophold i Petersborg blev jeg ansat ved den i Hast i russisk Finland sammentrukne Armée, da Sveriges Konge, Gustaf d. 3^{die}, var indfaldt i Rusland²⁾ og tillige tillagt Ordre uopholdelig

¹⁾ Denne Oberst G. U. v. Sundt var en Søn af norsk Generallieutenant *Michael v. Sundt* til Evje (f. 1679, d. 1753), som var i engelsk Krigstjeneste fra 1696—99, som sidstnævnte Aar blev Fyrværker, Premierlieutenant 1702, Artillerikaptein 1704, Major 1718, Oberstlieutenant og Chef for Fortificationen 1719, adlet ^{28/11} 1733, Generalmajor 1742, Generalinspecteur over alle norske Fæstninger, Generallieutenant 1751. G. m. 1) Catharina v. Buchwald, død 1722, og 2) Dorothea S. Tuchsén, død 1759. Havde ialt 19 Børn.

²⁾ Keiserinde Catharina d. 2^{den} skriver i sin Krigsforklaring af 30te Juni 1788, adresseret til det russiske Folk, blandt andet følgende: »Vi fik fra vore finske Grændser den Efterretning, at de svenske Krigsfolk vare rykkede ind over

at afgaa til Arméen, som commanderedes af General Grev Mussin Puschkin som chef og havde et Hovedquarter i Viborg. Ved min Ankomst i Hovedquarteret blev jeg strax afsendt til det fremrykkede Armée-Corps under Generallieutenant v. Michelson ved Vilmanstrand, og her blev jeg af Hs. Excellence ansat ved den Essenske Grenader-Bataillon, som var dannet af de Willikalätske og Wilmanstrandske Grenader-Compagnier.

I Aaret 1788 kom det til Intet — som det svenske i russisk Finland fremrykkede Armee-Corps havde frasagt sig at fægte mod sin Konge og trukket sig tilbage til Grændsen, forfulgt af Russerne under Generallieutenant Michelson, som med Armeen Vinteren over indtog et overordentligt concentreret Cantonnement paa Grændsen. Under Campagnen stod jeg ved bemeldte Essenske Grenader-Bataillon.

I Marts 1789 modtog jeg Befaling at begive mig til Oberst v. Säkels Commando ved Kymene-Floden for der at udføre, hvad som vilde vorde mig opgivet.

Jeg ilede til Obersten, som laa i Cantonnement i Omegnen af Siakomsky ved bemeldte Flod og erholdt af ham den Ordre at afbryde Vand-Møllen med Dæmning ved Siakomsky, samt en Dæmning, der laa høiere op ad Floden paa nogle 1000de Skridts Afstand fra Møllen, medens der med 2de Jæger og 2de Grenader-Compagnier samt 4 Pièces skede Angreb paa det fiendtlige i Nærheden liggende og stærkt belagte Quarteer, samt derefter, naar Dæmningen var afbrudt, optage Terrainet og anlægge Batterier paa de af mig valgte Steder til Forsvar for derværende Kyst-Bredde.

Angrebet var uheldigt. Officieren, som anførte, blev skudt i den fiendtlige Landsby og Detachementet nødsaget til Retraite. Imidlertid lykkedes mig med det givne Commando at afbryde Vandmøllen med Dæmning og efterat det retirerende Detachement var kommen vel over, — stod det endnu tilbageværende i lys Lue. Fienden standsede sin Forfølgelse og fattede Post paa hver Side af Floden, til hvilken Ende jeg anlagde et Batterie paa 4 Canoner ligesom en stærk Forhugning langs Bredden for Fronten af Batteriet.

Dette udførtes under anfaldende og daglig Ild af Fienden, men fuldendtes dog lykkelig til mine Foresattes Tilfredshed. Derefter hørte jeg, at Generallieutenant Michelson havde sat sig i Marsch med Armeen mod den Finske Grændse. Jeg udbad mig Tilladelse og ilede til Generalen, som jeg heldigen naaede, da han var i Begreb med at gjøre

---

samme, havde bemestret sig vor ubevæbnede Vagt, skudt en Officer ihjel, samt to Soldater som i største Sikkerhed roede i en Baad, derpaa den 21de denne Maaned besat Nyslots Forstad, belagt Slottet og begyndt at beskyde det.*

Angreb paa det fiendtlige Territorium. Ved denne Leilighed bivaanede jeg Affairen ved *Pardakowsky*, ved *St. Christine* og d. 2^{den} Juni 1788 det betydelige Slag ved *Parosalmy* — næsten 100 Verster ind i svensk Finland, hvor Kong Gustaf selv og under ham Feltmarschal Stedingk commanderede. Her blev jeg ved Stormen af 2de Batterier i Spidsen af Liv-Grenader-Regimentets Colonne *svært bleseret* af en Kardætsk Kugle i Underlivet.

Slaget var uheldigt, Russerne maatte trække sig 5 Verster tilbage og jeg blev med utænkelig Besværlighed og rasende Smerte bragt til Lazarettet i Wilmanstrand.

Min Ungdom og min gode Constitution frelste mig. Efter 6 Ugers Tid forlod jeg med en aaben og suppurerende Blessure Hospitalet, gik i Campagnen, blev udnævnt til du jour Capitain hos General-Lieutenant Nunsen og bivaanede under ham Engagementet ved Stekfors, hvor den svenske General v. Platen commanderede. Han blev nødsaget til at retirere til Grændsen for ikke at blive afskaaren af det under Prindsen af Nassau fra Flaaden landsatte corps d'armée.

Aarstiden og Underhandlinger fremvirkede en Vaabenstilstand, Strabadser havde svækket mig og forværret mit Saar. Jeg ansøgte om Tilladelse til at turde reise Vinteren over til Danmark, erholdt samme og landede i December 1789 ved Helsingør.

Foraaret derefter vilde jeg igjen reise tilbage til Rusland, hvor jeg havde de fortrinligste Udsigter, men H. M. Kongen befalede mig at blive og var saa naadig at gjøre mig til Capitain ved 2^{det} Laalandske lette Infanterie-Corps. Her tjente jeg i nævnte Qualité til 1803, da jeg blev Major og 1804 Commandeur af bemeldte Corps.

Corpsset cantonnerede fra 1803 til 1807 i Holsten og havde jeg den Ære under Elbblokaden at commandere i Tønning, hvor der var en stor Conflux af Skibe og Fremmede. Siden retournerede Bataillon en Mængde Marscher i Holsten over Kierteminde i Fyen til Sjælland.

I Kierteminde var jeg i 1807 færdig til Indskibning for med et Corps af Artillerie, Cavallerie og Infanterie ved Nattetider at passere Beltet, — skjønt Engelskmændene laa i Udløbet — og seile Kjøbenhavn til Undsætning, men fik Contra-Ordre i det Øieblik, at alle skulde gaae om Bord.

Efter min Ankomst til Sjælland har jeg under Krigen cantonneret forskjellige Steder paa Samme og paa Øerne og endelig i Citadellet Fredrikshavn, som jeg forlod i Aaret 1803. — I den Mellemtid avancerede jeg til Oberst af Infanteriet.

Sluttelig tør jeg anføre, at jeg for min Opførsel ved den russiske Armée var heldig nok uden Protection at avancere fra Lieutenant til Capitain og Compagnie-Chef samt ved min Afreise derfra at modtage

det fortrinligste Vidnesbyrd af det Keiserlige Russiske Ministerium, hvilket blev Hans Majestæt forelagt og mig af Hs. Exc. Grev Bernstorff meddelt Gjenpart af. Senere blev mig for mit første Commando, gennem min Divisions-General, Generallieutenant von Dühring, tilkjendegivet i særdeles smigrende Udtryk H. K. H. Kronprindsens Tilfredshed. Endnu senere har jeg været saa heldig — for det af mig indsendte Militair-Omdømme om forskjellige Gjenstande — at blive hædret med H. M. Kongens egenhændige Skrivelser, der bevidnede mig Allerhøiøstammes Velbehag.

Citadellet Fredrikshavn d. 10de August 1815:

Ærbødigst

Christian Ulrich Sundt.

Ann. Den 31te Juni 1815 blev Oberst Sundt Ridder af Dannebrog. d. $\frac{25}{6}$ 1826 blev han Kommandør og d. $\frac{16}{6}$ 1824 Dannebrogsmænd, Generalmajor d. $\frac{1}{11}$ 1828, blev entlediget paa Vartpenge d. $\frac{5}{6}$ 1833 og erholdt samtidigt Generallieutenants Karakter.

I 1829 gjorde han en Fodtur gjennem Tydskland, Schweitz og Frankrig til Madrid, efterat han i 1824 havde gjort en lignende Tur i Tydskland, hvorom han i 1827 udgav en Dagbog i Udtog. Se Erslews Forfatterlexikon og Selmers nekrol. Samlinger I, S. 508—15.

C. U. Sundt giftede sig d. $\frac{19}{8}$ 1798 i Gjentofte med Sophie Lovise v. Bülow (f. i Veile 1772, død i Odense $\frac{9}{8}$ 1812, hun var en Datter af Kaptein Christ. Frødr. v. Bülow.)

Generallieutenant v. Sundt døde i Kjøbenhavn d. $\frac{9}{2}$ 1849, 83 Aar gammel.

23. Dansk-norsk Gesandt Frederik Anton, Greve af Wedel-Jarlsberg.

(1747—1711.)

(Biografien er ikke skrevet af ham selv.)

Han fødtes den $\frac{26}{6}$ 1747 paa Grevskabet Jarlsberg i Norge, hans Moder var en født Frøken Hvidtfeldt. Som Yngling gik han tilligemed sin yngre og eneste Broder til Leipzig, hvor de tilbragte 3 Aar med Studeringer. Ved hans Tilbagekomst ansattes han ved den kongelige Liv-Garde til Fods, hvilken han formedelst svagelig Helbred maatte forlade efter at have opnaaet Capitains og Compagniechefs Grad, — han valgte nu 1779, 32 Aar gammel, den diplomatiske Carrière.

Aar 1772 ægtede han i Christiania Frøken Cathrine af Storm, Datter af Geheimeraad Storm, med hende havde han 10 Børn, nemlig 7 Sønner og 3 Døttre, af hvilke 4 Sønner og 3 Døtre endnu (1811) er ilive. 1779 afreiste han som Gesandt til Neapel, hvor han forblev indtil Aaret 1784, da han tog hjem til Fædrelandet; s. A. gik han atter som Gesandt til Holland, hvor han forblev indtil Aaret 1788, da han permitteredes hjem paa nogen Tid efter at have erholdt Gesandtskabsposten ved det engelske Hof, hvorhen han reiste Aar 1789 og hvorfra

han atter permitteredes hjem om Sommeren 1802, forblev et Aar paa sit Grevskab for at arrangere det fornødne efter hans d. 12te April s. A. ved Døden afgangne Ægtefælle; 1803 reiste han tilbage til England efter først paa Traventhal at have indgaaet et nyt Ægteskab med Comtesse Wilhelmine v. Luckner († 1873), med hvem han havde 4 Børn, 2 Sønner og 2 Døtre.

I England forblev han indtil Foraaret 1807, da han atter fik Tilladelse til at opholde sig nogen Tid paa Jarlsberg, forinden han tiltraadte den ham siden 1806 betroede Wienske Gesandtskabspost. 1809 afreiste han til Wien fra hvilken Post Døden bortkaldte ham d. 7de April 1811 efter mange Aars Svagelighed, men kun faa Dages Sygeleie.¹⁾

Stifts Relationer

indsendte til **Klevenfeldt**, udgivne af **Fr. Krarup**.

Sjællands Stift.

(Fortsættelse.)

Holbøe Herred.

I Ramløse Sogn i Ramløse Bye er Frøken Christiana Charlotta Klenov. Hendes Fader og Moder ere døde; Faderen var Iørgen Christopher von Klenov, Oberst og Commendant paa Castellet i Kiøbenhavn, hvor han døde, forhen havde været Commendant paa Aggershuus i Norge, da de Svenske havde beleyret det og maatte ophæve Beleyringen —; Moderens Nafn var Eleonora Wittorph, begge fra Meklenborg. Frøkenens Alder er 31 Aar.

Foruden denne adelige Frøken opholder sig her i Byen en Captains Enke ved Nafn Elisabeth Iarsleben. Hendes Mand ved Nafn Nicolai Lorentz Iarsleben var Capitain ved Landfolket og havde avangeret fra gemeene til den Charge og døde i Græsted. Flere adelige Personer findes her icke i Ramløse og Annise Sogn,

¹⁾ Grev Anton Wedel-Jarlsberg byggede et Gravkapel paa Jarlsberg Hovedgaard for sig og sine Efterkommere, dog ligger han ikke selv begravet der, men i Carmeliterkirken i Wien. Han var Fader til Norges Statholder, Grev J. C. Herm. Wedel-Jarlsberg [1779—1840] og til General Baron Ferd. C. Wedel-Jarlsberg [1781—1857].